

Rapsodia poeziei române - partea a II-a

Florin T. Roman

Pe-un picior de plai,
Pustietatea goală sub arșița de soare...
Seceta a ucis orice boare de vânt.
Sara pe deal buciumul sună cu jale
Și carnea goală-a verii deodată se-nfioară.
A plecat dorul de-acasă...
Voiam să pleci, voiam să și rămâi.
Rămâi pe loc, acolo unde ești...
De ce nu vii tu, vină!
Pe umeri pletele-i curg râu
Și-aud gemând amorul meu defunct.
Multe-ar putea să fie...Nu vor fi.
Ne-om aminti cândva, târziu,
De-această întâmplare simplă.
Țârâie ploaia...
De-atâtea nopți aud plouând...
Cine-a crezut mai mult în celălalt?
Ireversibil s-a-ncheiat povestea.
O lume-ntreagă-nțelegea, tu nu m-ai înțeles.
Deasupra florilor noastre ciuperca cheamă a pustiu.
Aș fi putut să spun: "Ești ca oricare"...
Am să te iert -
E vechi păcatul.
Aerul e-n neclintire, el devine arzător.
Atâta iarnă e în noi!
În vitrine, versuri de un nou poet,
Iscaț-am frumuseți și prețuri noi:
Păsărele mii
Și stele făclii...
Acum mă privești dintr-o poză cu zimți:
Doi ochi adânci și triști.
Atunci aveai nervi dar și buze fierbinți,
Și te-auzeam cum strigai printre șoapte:
Cine-s mai frumoși? Oamenii? Ploaia?
.....
În vaduri ape repezi curg
Spre locuințele lacustre
Sunt singur și mă duce-un gând:
Vreau să știu ce e cu mine,
Ce rost am pe-acest pământ.
NU-S VINOVAȚ C-AM ÎNDÂRJIT ȘACALII
ȘI C-AM RĂCNIT CU SUFLETUL DURUT
CĂ NU DAU UN CEAHLĂU PE TOȚI URALII

ȘI CĂ URĂSC HOTARUL DE LA PRUT.

Soarele s-a topit și a curs pe pământ.

În lan erau feciori și fete,

Și ei cântau o doină-n cor.

Iubito, câtă lume între noi!

Sfârșitul a venit fără de veste.

A rămas cerul fierbinte și gol.

De ce-ai plecat?...

De teamă să nu-mi strivești sărutul?

De ce-ai mai fi rămas?

Și nu mai vreau să știu pân-la sfârșit,

Cine-a iubit frumos, cine-a greșit...

Iar lumea n-o să știe niciodată

De ce nu pot mai mult femeii să cânt.

.....

Liniștea-i acum deplină

Și-a-nnoptat.

De mult nu mai trag cu praștia-n vrăbii.

Numai dorul mai colindă...

Totuși este trist pe lume.

*ÎI ROG SĂ MĂ IERTE PENTRU PLAGIAT (și pentru unele schimbări ale semnelor de punctuație), ÎN ORDINEA VERSURILOR, PE URMĂTORII POETI: Poporul român - Miorița, Alecsandri, Labiș, Eminescu, V.Voiculescu, Tudor Gheorghe, Arghezi, Minulescu, Eminescu, Coșbuc, Bacovia, Beniuc, Blaga, Blaga, Bacovia, Bacovia, George Țârnea, Beniuc, Eminescu, Dorin Liviu Zaharia, Beniuc, Minulescu, Minulescu, Alecsandri, A. Păunescu, Bacovia, Arghezi, Miorița, Miorița, Mircea Vintilă, Topîrceanu, Mircea Vintilă, Mircea Vintilă, N. Stănescu,..... Coșbuc, Bacovia, Minulescu, Florin Pittiș, Florian Pittiș, ANDREI CIURUNGA x 4, Nicolae Labiș, Coșbuc, Coșbuc, George Țârnea, Beniuc, Nicolae Labiș, Arghezi, N. Stănescu, Arghezi, George Țârnea, George Țârnea, Beniuc, Beniuc,..... Coșbuc, Coșbuc, Zaharia Stancu, Coșbuc, Eminescu.